Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31664
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

positurae. Prima posita subdistinctio dr. cade
re coma. media distinctio sequens e ipsa reco
la ultima distinctio que tota sententia
claudit. ipsa e prodius. cui ut diu unu par
tes s cola rooma. Quartu duisitas punctis
duiso loco positis demonstrat. Vbi enim un
uncio pnuntiationis nec diu plena pars
sensui e rtu respirare oportet. fit coma
ide particula sensus. punctq; adumam lit
teram ponit. ruocat subdistinctio a beo qd
punctu subtrahide adumam littam accipit.
Vbi autu insequentib ra sententia sensum
pstat s; adhuc sup e de sententie plenitudi
ne fit cola. mediamq; littam puncto nota
mus. & media distinctione uocamus. q punc
tu ad mediam ponimus. Vbi ta pgradus pnun
ciando plene sententie clausula facimus.
fit prodius. punctuq; ad caput littre pon
mus. ruocat distinctio ide disiunctio. qa
integra separant sententia. hoc qde a
pud oratores. ceteru apud poetas ubi un
visu pduas pedes syllaba remanet com
ma e qr ibi pscansione pcesio vbi facta e.
Vbi v pduos pedes de parte oronis medi
sup e colon e tot autu visus prodius e. de notis

XXI. Preterea quedam septuartu sententiay
note apud celeberrimos auctores
fuerit. Quasq; antiq ad distinctione septu
artu carminib rhistorius adposuerunt
Hota e figa pmrunitre modu posita ad de
monstranda una qmq; vbi sententiartuq;
ac usiu rone. Hote autu visib apponunt nu
mer. xxvi. que s noib unsta septs. Aste
riscus ad ponit in bis que omissa sunt. ut
elucescant pea nota que de ee uident. Scil
la enim aster dr geo sermone. aq asteriscu
e deriuat. Obelus e urgula iacens ad po
nit in bis r sententiis sup. flue uerbis
siue in bis locis ubi lectio aliqua falsita
te notata e ut qsi sagitta uigulet sup
uacua atq; falsa rfodiat. Sagitta enim
gree obelus dr. Obelus siupne ad punctu ponit
in bis de qb dubitat utru tolli debeant nec
ne apponi. Lymniscus. r. ugula int geminos
punctos iacens opponit in bis locis que sacre
septure intpres eode sensu s; duisis sermo
nib tinsuleri. Antigrafus cu puncto appo
nit ubi int translationib duisus sensus habet.
Asteriscus cu obelo. hae ppe arrstar eius ute
bat in bis visib qn suo loco positi erant. Pa
ragrafus ponit ad separandas res a reb que in
conexu geuerum que admodu in catalogo
loca a locis. & regiones a regionib. imagone
prima a primis certamina a diuisis certami
nib separant. Positura e figa paragrafo con
traria. vdo sic formata qa sic ille principia
notat. ita ista fines a principiis separat. Cri
sta cu eiusdem pars inferior cu puncto ponit
in bis locis ubi questio dubia & obscura apa
ri r solui n potuit. Antisima ponit ad
eos usus quos ordo pmutandus e sic man
tiquis auctoribus positu inuenitur. Ami
sima cu puncto ponit in bis locis ubi in
eode sensu duplices usus sr & dubitat q
potius eligendus sit. Diple. hanc septores
in apponunt in libris ecclasticos uarios
ad separanda r demonstranda testimonia sca
septure. Diple plesticon hanc pnm leogoras
siracusan posuit homericis visib ad separan
one olimpiacelo. Diple pstigmine ide cu
geminis punctis hanc antiqui in bis appo
nebant. que henodot effesius n recte adie
cerat aut detraxerat aut pmutauerat
in bis rmi ea usi sr. Diple obelus mene in
t ponit ad separandas in comedus r tragedus
prodos. Avsa obelus mene quotiens nose
rantistorus inferit. Avsa cu obelo adea
ponit que ad aliquid respiciunt. ut nos
ne t fluxas frigie resuertit fundo conam
nos animis heros q troias achiuis obiecit.
Diple supne obelata ponit ad diciones
locos ac tpr v psonarum mutatas. Recta